

בפני:

עו"ד גיל צבע – אב"ד

עו"ד מורן ברטפלד – חב"ד

עו"ד ניר פלסר – חב"ד

הקובלת:

ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי-הדין – מחוז תל-אביב

ע"י ב"כ עוה"ד ערן אור

- נ ג ד -

הנקבל:

עו"ד רון מיור

מ.ר. 15409

באמצעות עצמו

גזר דין

1. בהתאם להכרעת הדין הורשע הנקבל בעבירות של אי הגשת תצהירי עדות ראשית במועד ובכלל, אי התייצבות לדיון, וזאת תוך הפרת חובת נאמנות ומסירות כלפי הלקוח, עבירה לפי סעיף 54 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961, בצרוף סעיף 161(1) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961, וכן הפרת החובה כלפי בית המשפט, עבירה לפי סעיף 54 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961, בצרוף הוראות סעיף 161(1) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961. וכן בהתנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין, עבירה לפי סעיף 61(3) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961.
2. בהכרעת הדין קבענו כי עדותו של המתלונן הייתה קוהרנטית ואמינה. המתלונן שטח את גרסתו, לא הגזים בתיאורים ודבק בה גם במהלך החקירה הנגדית כך שמצאנו אותה כעדות מהימנה. לעומת עדותו של הנקבל הפכפכה ומתחמקת בנקודות קריטיות. תחילה כפר בייצוגו של המתלונן וטען כי עו"ד משה אזולאי הוא אשר ייצג את המתלונן, הוא אשר חתם איתו על הסכם שכר הטרחה וכי ייפוי הכוח ניתן לעו"ד אזולאי כאשר הראיות הראו אחרת.
3. הנקבל נטל את ייצוג המתלונן בתיק, אולם נמנע מלפעול בהתאם להחלטות בית המשפט, לא הגיש תצהירי עדות ראשית במועד ובכלל, לא התייצב למועד הדיון הנוסף ובכך הפר את חובתו לטפל בנאמנות ובמסירות בעניינו של לקוח ובכלל זה לוודא הגשתם של כתבי דין, קבלת החלטות שיפוטיות וכיבודן.

4. בית הדין שמע את טיעוניהם לעונש של הנקבל ושל ב"כ הקובלת אשר עמד על כך כי הנקבל מעולם לא טרח לקבל אחריות למעשיו ולמחדליו וכן לא התנצל בפני המתלונן.
5. ב"כ הקובלת עתר לענישה של השעיה בפועל לתקופה של שלושה חודשים פלוס חצי שנה על תנאי למשך שנתיים, פיצוי הולם למתלונן ועקב הימשכות ההליכים הוצאות משפט בסך של 10,000 ₪ וקנס בסך של 5,000 ₪ לטובת הלשכה.
6. ב"כ הקובלת תומך את טיעוניה בפסיקה דומה שניתנה במסגרת ההליכים ב- בד"מ 47/10 נציבות שירותי המדינה נ' עו"ד אורי קורב, בד"מ 50/02 טלילה שחל נ' פלוני, בד"מ 4/18 נציבות שירותי המדינה נ' אריה אשכנזי ובד"מ 31/12 עו"ד חנאן נגיאה דואס נ' רימה גובוזרוב.
7. במסגרת הטענות לעונש הנקבל "במעין סיכומיו" חוזר על טענותיו, כאשר הוא אינו מפנים את הרשתתו. לאחר שנתבקש לטעון לעונש טען כי הינו עו"ד 32 שנה (למרות שתחילה טען 36 שנים), **"עמדתי 3 פעמים לדין משמעתי, 3 פעמים זוכיתי"**. עוד טען הנקבל **"ההרכב הנכבד אולי בצד התרעם על הקונסטרוקציה כפי שהיא כונתה. אני רק רוצה להדגיש שזה ניסיון להצדיק בדיעבד, במסגרת מה שאני חשבתי שהוא מאמץ הוגן להגן על עצמי. זה להצדיק בדיעבד"**. למעשה הנקבל טען במסגרת הטענות לעונש כי **"המציא" את הגרסה לפיה המתלונן אינו לקוחו רק לצורך "בניית הקונסטרוקציה" כחלק מההגנה בפני הקובלת**.
8. הנקבל טען עוד כי הינו לוקח אחריות על מעשיו וכן מבקש לגזור את עונשו לפי הרף הנמוך כאשר הוא בוחר להותיר את העונש לשיקול דעת בית הדין. הנקבל לא תמך את טיעוניה בפסיקה כמצופה וכנדרש.
9. אין להקל ראש במעשיו של הנקבל פסולים והעבירות בהן הורשע. לאחר שקיבל על עצמו לייצג את המתלונן בתביעה, הנקבל לא הגיש כמתחייב תצהירי עדות ראשית במועד ובכלל, ואף לא התייצב לדיון, והתמור מכל- הנקבל לא פעל לתיקון המחדלים להם אחראי ובחר להמשיך במחדליו על ידי כך שהפנה אצבע מאשימה כלפי המתלונן בעניין האמור וזאת בניגוד לאחריות המקצועית המוטלת עליו במסגרת ייצוגו של לקוח. הנקבל הגדיל לעשות בעדותו בפני בית הדין וטען כי המתלונן אינו לקוחו וכי הוא רק תרם את שמו למשרד אזולאי וזאת בזמן שעפ"י הראיות הוא הופיע כמייצג בדיון בהליך, הגיש כתבי טענות, קיבל יפוי כח מהמתלונן, חתם עם המתלונן על הסכם שכ"ט ואף גבה את שכר הטרחה.
10. כאמור, הורשע הנקבל גם בהפרת החובה כלפי בית המשפט. לאור זאת, יש לציין את התנהלותו כלפי ביה"ד במסגרת ההליך דנן. כך למשל, הורה הרכב המוקד בהחלטתו מיום 28/05/23, כי על הנקבל להגיש תשובה מפורטת לקובלנה בתוך 21 מיום מפרסום ההחלטה.
11. אף-על-פי-כן, נמנע הנקבל מלעשות כן. ודוק, כי בחקירתו הנגדית אף הסביר את מעשיו: **"... אני גם אמרתי את זה אחר כך בפרוטוקול, זה היה אקט מחאה, בכפוף שלקחתי את הסיכון שיענישו אותי..."** [ראו: שורות 1-3 בעמ' 92 לפרוטוקול הדיון מיום 9.1.2024]

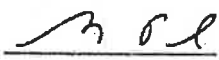

12. הנה כי כן, מודה הנקבל בפה מלא כי החליט במודע שלא לקיים החלטה שיפוטית המופנית כלפיו. מיותר לציין, כי התנהלות זו אינה עולה בקנה אחד עם חובותיו כעורך-דין, קל וחומר עורך-הדין המייצג את עצמו [ראו לעניין זה: עלי"ע 7892/04 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו נ' עו"ד יהונתן בוטת, (פורסם במאגר "נבו") (סעיף 11 לפסק-דינו של כב' מ"מ הנשיא חשין); וכן ראו: גבריאל קלינג אתיקה בעריכת דין (תשס"א-2001) 499].
13. לצד זאת, כנסיבה לקולא, לא נעלמו מענינו כי לנקבל אין עבר משמעתי בהיותו עו"ד 32 שנה.
14. בבואנו למצוא את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס הציבורי, השמירה על ערכו של מקצוע עריכת הדין וטובת כלל הציבור, לבין עברו המשמעתי הנקי של הנקבל, הננו רואים חובה, בוודאי במקרה זה, גם בסבלו של המתלונן לקוחו של הנקבל שנדרש להתמודד עם הכחשה של בא כוחו להיותו כזה.
15. בהתאם לכך, הגענו פה אחד להחלטה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- 15.1. עונש של השעיה בפועל למשך שלושה חודשים שיחלו מיום 15.07.2024 ועד ל - 14.10.2024.
- 15.2. עונש של שלושה חודשי השעיה על תנאי למשך שנה אחת שלא יעבור אף אחת מהעבירות בהן הורשע במסגרת קובלנה זו.
- 15.3. פיצוי למתלונן בסך של 10,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 15.08.2024.
- 15.4. קנס בסך של 3,000 ₪ אשר ישולם לוועד מחוז תל-אביב בלשכת עורכי הדין עד ליום 30.08.2024.
- 15.5. תשלום הוצאות ללשכה בסכום של 8,000 ₪ אשר ישולמו לוועד מחוז תל-אביב בלשכת עורכי הדין עד ליום 30.08.2024.

פרסום כדין.

זכות ערעור בהתאם לקבוע בדין.

ניתן בהיעדר הצדדים היום 30.06.2024 ויומא לצדדים באמצעות המזכירות.

עו"ד ניר פלסר חב"ד

עו"ד מורן ברטפלד חב"ד

עו"ד גיל צבי, אב"ד